

การศึกษาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อวิเคราะห์ถึงระดับผลการดำเนินการตามขั้นตอน และกระบวนการของพระราชบัญญัติ 2) เพื่อศึกษาถึงความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และขั้นตอนที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว 3) เพื่อวิเคราะห์ความพึงพอใจของผู้ประกอบกิจการต่อการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค 10 ลำปาง และ 4) เพื่อระบุถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดจากการนำพระราชบัญญัติไปบังคับใช้

วิธีการศึกษาเป็นการศึกษาเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ โดยการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม คือ การสัมภาษณ์ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค 10 ลำปาง และผู้ประกอบกิจการในจังหวัดลำปาง จำนวน 140 คน โดยใช้แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล

ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ผู้ประกอบกิจการในจังหวัดลำปางมีการดำเนินการตามขั้นตอนและกระบวนการของพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 อยู่ในระดับมาก
2. ผู้ประกอบกิจการในจังหวัดลำปางมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และขั้นตอนการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติ อยู่ในระดับน้อย
3. ผู้ประกอบกิจการในจังหวัดลำปางมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน พ.ศ. 2545 ในระดับปานกลาง
4. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานตามพระราชบัญญัติ คือ 1) การเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขระยะเวลาในการยื่นขอรับรองหลักสูตรและค่าใช้จ่ายต้องยื่นให้แล้วเสร็จภายใน 60 วัน นับจากที่มีการจัดอบรมในแต่ละหลักสูตร ซึ่งเป็นผลดีต่อเจ้าหน้าที่รัฐที่ปฏิบัติงาน แต่เป็นผลเสียต่อเจ้าหน้าที่ของสถานประกอบกิจการ ที่มีงานอื่นรับผิดชอบจำนวนมากอยู่แล้ว จึงทำให้การทำงานภายใต้พระราชบัญญัตินี้กลายเป็นภาระของสถานประกอบกิจการ 2) เงื่อนไขจำนวนลูกจ้าง หากสถานประกอบกิจการมีลูกจ้างลดลงไม่ถึง 100 คน ยังต้องอยู่ในข่ายบังคับของกฎหมาย 3) จำนวนเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการด้านพระราชบัญญัติของสถาบันฯ มีจำนวนไม่เพียงพอต่อการให้บริการ 4) การได้รับข้อมูลข่าวสารที่ล่าช้า ไม่ทั่วถึง 5) เจ้าของสถานประกอบกิจการบางแห่ง ไม่เห็นความสำคัญของการฝึกอบรม จึงไม่สนับสนุนด้านงบประมาณ และอนุญาตให้พนักงานเข้ารับการฝึกอบรม
5. ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของพระราชบัญญัติ ได้แก่ 1) ควรเปลี่ยนสัดส่วนการคำนวณลูกจ้างที่ได้รับการฝึกอบรมจากร้อยละ 50 เป็นร้อยละ 30 เพื่อไม่ให้เป็นการะของสถานประกอบกิจการมากเกินไป 2) สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค 10 ลำปาง ต้องให้การสนับสนุนด้านการจัดฝึกอบรมให้กับสถานประกอบกิจการอย่างเต็มที่ 3) พระราชบัญญัติควรบังคับใช้กับสถานประกอบกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป เพื่อให้เกิดการส่งเสริมและพัฒนาลูกจ้างอย่างแท้จริง 4) สถานประกอบกิจการที่เคยมีลูกจ้างเกิน 100 คน แต่ภายหลังมีลูกจ้างไม่ถึง 100 คน ควรยกเว้นไม่อยู่ในข่ายบังคับของพระราชบัญญัติต่อไป 5) สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานภาค 10 ลำปาง ควรแก้ไขปรับปรุงช่องทางการสื่อสารระหว่างสถาบันกับสถานประกอบกิจการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

This study aimed at 1) analyzing the level of performance's result in regards to the action steps and procedures of the Act, 2) exploring the cognition of entrepreneurs towards the objectives, purposes and procedure as defined in the Act, 3) examining the satisfaction of entrepreneurs to the operation of officers at the Institute for Skill Development, Region 10 Lampang and 4) indentifying problems and obstacles arising from the implementation of the Act.

This study was considered as both qualitative and quantitative research. Data collection was completed by 140 people who were divided into 2 group samples; the group of executives and officers working in the Institute for Skill Development Region 10 Lampang and the group of entrepreneurs in Lampang. Questionnaire and interview were selected to use as the research tool to obtain the data.

Hereunder were shown the summary of research findings.

1) The action steps and procedures as defined in the Act of Skill Development Promotion B.E. 2545 were practiced by the entrepreneurs in Lampang at high level.

2) The entrepreneurs in Lampang had low level of cognition towards the objectives, purposes and procedure as defined in the Act.

3) The entrepreneurs in Lampang satisfied with the operation of officers at the Institute for Skill Development Region 10 Lampang at moderate level.

4) Problems and obstacles arising from the implementation of the Act were identified as follows. 1) It was found that the change of time length, especially in the submission processes

in getting program approved and paid that should be done within 60 days from the first day of training, seemed to benefit officers but caused problems to the entrepreneurs who had lots of tasks to be performed. Thus, this requirement, in fact, established the great load for those entrepreneurs. 2) The condition made upon the number of employees stating in the Act that any enterprise which encountered with an event of decreasing number of employees to less than 100 people had still been enforced by the law, was raised as another problem. 3) The number of officers who were in charge of providing services in regards to the Act was not sufficient to the entrepreneur's needs. 4) Information reception was very late and inadequate. 5) Some entrepreneurs did not give an importance to the training program; therefore, they neither provided any financial support nor gave permission to employees to attend in the training program.

Hereafter were shown the practical suggestions made for the implication of Act. 1) The portion of employees to be trained should be changed from 50 percent to 30 percent instead in order to decrease the work load for enterprises. 2) The Institute for Skill Development Region 10 Lampang should provide the great support for each training program to enterprises. 3) Any enterprise with more than 50 employees should be also included to the enforcement of this Act for the actual benefit in promoting and developing employees. 4) Any enterprise where number of employees was more than 100 people in the beginning but later less than 100 people should be excluded from the enforcement of this Act. 5) The Institute for Skill Development Region 10 Lampang should amend the communication channel between the institute and the enterprises to be more effective.